

Î N C H E I E R E

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Chitaigorodski Tatiana,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Chitaigorodski
Tatiana împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe
Acțiuni cu privire la obligarea și încasarea pensiei suplimentare de asigurare și a
penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2018, prin care s-a
respins apelul declarat de Chitaigorodski Tatiana și s-a menținut hotărârea
Judecătoria Bălți, sediul Central din 31 octombrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 30 decembrie 2016, Chitaigorodski Tatiana s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva CIA „Asito” SA cu privire la obligarea și încasarea pensiei
suplimentare de asigurare și a penalității.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 05 octombrie 1994 între ea și
CIA „Asito” SA a fost încheiat contractul de asigurare cu pensie suplimentară, fapt
confirmat prin polița de asigurare nr. 021762 din 05 octombrie 1994.

Astfel, conform contractului menționat pârâtul este obligat să-i achite lunar,
începând cu 01 iunie 2014, pensia în mărime de 1000 lei, însă acesta nu-și onorează
obligațiunile, iar la solicitările înaintate nu reacționează.

Solicită reclamanta, încasarea din contul CIA „Asito” SA a pensiei suplimentare
în sumă de 31 000 lei pentru perioada 01 iunie 2014 - 01 ianuarie 2017, penalității în
sumă de 3900 lei, cu obligarea pârâtului la achitarea lunară a pensiei suplimentare în
sumă de 1 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 31 octombrie 2017, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a încasat de la CIA „Asito” SA în beneficiul Tatiane Chitaigorodski datoria pentru pensia viageră suplimentară în mărime de 2 233 lei. S-a obligat CIA „Asito” SA să-i achite Tatiane Chitaigorodski pensia viageră suplimentară în mărime de 1000 lei lunar. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 noiembrie 2017, Chitaigorodski Tatiana a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2018, s-a respins apelul declarat de Chitaigorodski Tatiana și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 31 octombrie 2017.

La 05 aprilie 2018, Chitaigorodski Tatiana a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le în partea contestată neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

În acest sens, susține recurenta că instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că compania de asigurare și-a asumat obligația să achite pensia suplimentară din 01 iunie 2014, dar nu din 13 februarie 2016, fiind astfel modificate abuziv condițiile contractului de asigurare din 20 iunie 1994.

Prin prisma art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 15 februarie 2018 a fost expediată în adresa părților la 23 martie 2018, fiind recepționată de către recurentă conform avizului de recepție a scrisorii recomandate la 03 aprilie 2018 (f.d.102).

Prin urmare, recursul declarat de către Chitaigorodski Tatiana la 05 aprilie 2018, se consideră depus în termen.

La 15 mai 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul CIA „Asito” SA nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Chitaigorodski Tatiana, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Chitaigorodski Tatiana este declarativ și nu justifică afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, Completul constată că temeiurile inserate în cererea de recurs nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, argumentele invocate de către recurentă nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin urmare, recursul nu poate fi exercitat pentru alte motive decât cele prevăzute de lege, controlul judiciar fiind limitat, de regulă, numai la problemele de drept, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor chestiuni de fond ce au fost soluționate de către instanțele de judecată.

În același timp, Completul reiterează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Chitaigorodski Tatiana, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Chitaigorodski Tatiana, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea